

ZÁVĚREČNÁ POZNÁMKA

Bývá zvykem psát na konci publikace závěr či shrnutí. My si dovolíme porušit toto zavedené pravidlo a žádný závěr psát nebudeme. V naší publikaci se totiž zabýváme tématem, které se neustále vyvíjí. Zkoušejí se nové výzkumné metody, pracuje s mnoha různými (i novými) druhy zdrojů, stále více proniká do historického výzkumu internet i další digitální technologie. Navíc si každý modifikuje vyhledávání pramenů nebo výzkumné metody podle sebe – na základě vlastní zkušenosti, stylu práce či učení. Je tedy těžké, ba nemožné tuto tematiku uzavírat.

Můžeme říci, že naše publikace je jak učebním textem, tak i svého druhu příspěvkem do diskuze o metodologii historicko-pedagogického či obecně historického výzkumu. Každý čtenář si může udělat svůj vlastní obrázek o tématu, může se snažit něco „naučit“ či inspirovat se, ale třeba také kriticky vymezit vůči našim názorům. To vše náleží k odborné debatě.

Budeme jenom rádi, pokud bude naše publikace průvodcem čtenářů na jejich různých cestách po krajině historického výzkumu, přičemž je zcela normální, pokud čtenář změní nebo zvolí zcela jinou cestu, než volíme nebo navrhuje my. Vždy by však mělo být toto rozhodnutí postaveno na odborných argumentech.